

handlingen — i alt væsentlig tiltræde det ærede Medlem Hr. Friis-Skottes Betragtninger. Jeg har anstillet ganske lignende Regnestykker som det ærede Medlem. Det er jo i Regelen en Fjerdeordførers Skæbne, at hans Stof er spist op, inden han kommer paa Talerstolen, og det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte spiste bravt af min Beholdning. Jeg er i Hovedsagen ganske enig med ham. Jeg mener, at en langt væsentligere Nedsættelse maa kunne gennemføres uden Skade for Statsbanernes Økonomi. Vi bør i Udvalget have undersøgt, hvorledes Taksterne vil komme til at se ud, hvis Dagens virkelige Forhold lægges til Grund for Beregningen, hvis Dagens Kulpriser og de kommende Lønforhold lægges til Grund. Det er vel givet, at disse Takstnedsættelser ikke kan træde i Kraft før næste Finansaar, saaledes at de Lønforhold, der antagelig kommer til at raade fra 1. April, kan lægges til Grund for Beregningen.

Mit Parti vil altsaa i Udvalget arbejde for langt videregaaende Nedsættelser ogsaa paa de forskellige Omraader, som er nævnt af ærede tidligere Talere, f. Eks. Tørvefabrikationen, som ganske sikkert vil blive daarligt stillet i Forhold til Handelen med Kul.

Boa: At disse Takstlove er et Skridt i den rigtige Retning, synes der at være Enighed om; men at det er et alt for lille Skridt, synes man ogsaa at være enig om. Der var en Tid, da de danske Statsbaner havde et Monopol, men den Tid er ikke længere. Siden Automobilerne har taget fat og udviklet sig, som de har, er der en Konkurrence. Det nytter ikke, at man, naar man vil skrive Takstlove for Statsbanerne, alene regner med: Hvad koster det os i Øjeblikket at bringe Taksterne ned paa det Niveau, som vi har tænkt os? Saa maa man ganske nøgternt som enhver Forretningsmand i det private Erhverv sige: Kan vi overhovedet vente at faa nogen øget Trafik, naar vi ikke kan konkurrere med det frie Erhvervs Befordringsmidler? Og dér tror jeg, at man ganske særlig for Nærtrafikkens Vedkommende skal have sin Opmærksomhed henvendt paa — hvad for øvrigt ogsaa foregaaende Talere, f. Eks. det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, har været inde paa — at Nærtrafikken simpelthen forsvinder og gaar over til privat Drift. Det kan jeg i det store og hele ikke have saa meget imod, men naar vi skal slæbe rundt med Statsbanerne, skal holde dette

store Apparat, maa vi ogsaa administrere og anlægge vore Beregninger saaledes, at vi kan konkurrere med det private Erhverv paa Trafikkens Omraade.

Under Finanslovbehandlingen talte jeg lidt om Anlægene af nye Smaabaner. Det er Statskassen, der maa ud med Midlerne dertil, og det er Statsbanerne, der kommer til at trækkes med Forrentningen af disse Kapitaler. Jeg tror, det vilde være ønskeligt, om man for Tiden tog sig noget mere i Agt for at binde Kapitaler paa dette Omraade og snarere tog sig af Landevejenes Istandsættelse, saa at de kan bære den Trafik, som Automobilerne byder dem. Man ser det udmærket paa en Station som den, der ligger mig nærmest, Charlottenlund Station. Der var en Periode under Krigen, da Automobilerne ikke kunde drives paa Grund af Brændselsmangel. Da var der en mægtig Godstrafik paa Charlottenlund Station. Kommer man derned nu, holder der een, to eller tre Vogne, og de holder mange Gange og venter paa at komme derfra. Der er med andre Ord ingen Godstrafik paa denne Station, og det er selvfølgelig paa Grund af de alt for høje Fragttakster; det lønner sig bedre at benytte Automobiler. Derfor tror jeg, det er det, det kommende Udvalg skal have sin Opmærksomhed henvendt paa: at tilrettelægge Taksterne, særlig for Nærtrafikkens Vedkommende, saaledes, at det i det hele taget kan betale sig for Erhvervslivet at benytte Statsbanerne. Saa kommer det i anden Række, hvor lønnende den Forretning bliver. Jeg tror, at selv om man skal gaa overordentlig langt ned med sine Takster, vil man ikke faa noget større Underskud, end man hidtil har maattet slæbe rundt med.

Simonsen: Man forhøjede jo i sin Tid Statsbanernes Takster for at skaffe Balance paa Driftsregnskabet, men det førte fra Maalet i Stedet for til Maalet. Nu gaar man altsaa den modsatte Vej, man foreslaar en Takstnedsættelse i Haab om, at det skal bringe Balance. Om det vil lykkes, skal jeg ikke indlade mig paa at udtale nogen Spaadom om, men man har i hvert Fald set, at de høje Takster ikke fører til det eftertragtede Maal. Det Forslag, vi behandler her, er altsaa egentlig et Forslag, fremsat i Blinde; vi er inde paa et Omraade, hvor man føler sig frem.

Jeg skal ikke særlig omtale Taksterne, eller hvad dermed staar i Forbindelse; men jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at